

Edebiyat Defteri

cagrielgun **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
19 Nisan 2026 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

VUR DAVULCU

VUR DAVULCU

Bugün hava bir başka; gönüllerdeki neşe.
Sıraya geç gardaşım, el tutup, törece dur.

Oyun ağır ağırdan, âhenkle halayı kur,
Sen de durma davulcu, tokmağı davula vur.

Sivas Ağırlama'dan gidip, Antep'e doğru,
Zeybek, halay, horan, bar deme gardaş, hele vur

Marmara'da Bengi var; Ege'de Karşılama
Anadolu Halay'ı, Semah Türk'e güle vur.

Karadeniz'de Horon, Trakya'da Hora var
Doğu'nun Bar'ı, ile Ege Zeybeği'ne vur

Teke Zortlamasıyla Kaşık ve Karşılama
Atamızın oyunu, durma Atabar'a vur

Kız oğlanlar el ele, halkım omuz omuza,
Vur ki açsın gönüller; gönül neşe bula vur.

Zurnam ötsün semada, bıraksın bir hoş seda
Çomakçının sesine, her yer sarhoş ola vur.

Çıksın halaycı başı, ayrılsın ekibinden
Oynasın göğüs kalça; yürek coşup kala vur.

Ekip başları, tor tay; hop oturup hop kalksın
Dönsün eller havada; şahlanan taylara vur

Alnında düğümlezip sırtından boşansın ter.
Zurnayınan coşarak, şu boşanan sele vur

Pantolonun gömleğin, savrulsun sağa sola,
Oynayanın gülenin cılkı çıksın, hele vur.

Vur hele vur davulcu; pilav pişip dola vur,
Sekip varsam oyuna, gör şaşırıp kala vur.

Dokuz Oğuz Çepikli, Kayseri'min Bızdığı,
Aksederek zurnadan, gönüllere dola vur

Kırılısın diz, dönsün baş, gel gel etsin, gözle kaş.
Vur davulcu sesimiz yedi düvel, duya vur.

Al yanaklı Türkmen'in delikanlı bıyığı,
Boram boram terleye; kıvrılıp burula vur.

Burda kardeşlik ola; barış mutluluk ola
Dost ve düşman gururu, bu toyda kırıla vur.

Kinimiz, dertlerimiz, intikam ve hırsımız,
Toprak ile karışıp, toz ola savrula vur.

Muhammed'in diniyle şu âleme bir nizam
Bir başbuğun diliyle, tez elden yetiştir.

Ezanlar ses verdikçe evrenin boşluğunda
"Allah!" diyen gönüller, secdelere gele vur.

Ayağını yere vur, inlesin yer ve göğün,
Dağlar, taşlar düşmanın başına yıkıla vur.

Ne mutlu ki Türk doğduk, elbet öleceğiz Türk
Türk'ün yüce dileği, gerçeğe erişe vur.

Vur İsmail, Hayrullah, inlesin dağ ve taşlar
Vur şehitler aşkına, Allah'ın aşkına vur...
Abdullah Çağrı ELGÜN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/374844/vur-davulcu.html>

ANKARA ELLİNCİ YIL PARKI

Ellinci Yıl Parkı'na çıktım, bir Pazar günü,
Seyrederken etrafı, unuttum burda dünü.

Gözlerim uzaklarda, dinlenerek tarıyor,
Binlerce yıl öteden, tanıdık yüz arıyor.

Nihayet, selâm verdim Engürü, denen Dev'e,
Hacı Bayram, Ağustun, Mabet olmuş bu eve .

Ankara Anıt, Yalvaç, Uluborlu'nun eli,
Yanında postun seren, Hacı Bayram-ı Veli.

Hacı Bayram Camisin, avlusu dolu dolu,
Buraya gelenlerin havada, eli kolu.

Cennet bahçelerinden, bir çiçek dermek için,
Allah'a yalvarıyor, Tek, Nur'a ermek için.

Hıçkırıklar, göz yaşı, boğazlar tıkanıyor,
Gelenler, bu Mabedin, nuruyla yıkıyor.

Veli'ye el eyledim, Karyağdı'ya yürüdüm,
Üç İhlâs, bir Fatiha, üstlerini bürüdüm.

Mehmet Âkif Parkı'nda birazcık soluklandım,
Hacı Musa Camisi'nde oturdum, Abdest aldım.

Ezanlar: "Allah Bir'dir!" diyerek yarışıyor,
Minareler uzanmış, göklere karışıyor.

Sarı Kadı, el ele, Âkif'in Mahallesi,
Altındağ beldesinin sanki altın nefesi.

Sokaklar pırıl pırıl, bura halkı pek yelmiş,
Taceddin Dergahı'na, duyan kadın, kız gelmiş.

Buraya inenlerin, ruhları dinleniyor.
Gül bahçesi her taraf, gönüller şenlenleniyor.

Kimler gelip geçmişler, çok ünlüden izler var.
Tacettin, Âkif, Muhsin, Yörük Dede, uzlar var.

Ellinci Yıl Parkı'ndan gezindim Ankara'yı,
Al-yeşil ve siyahlar bürünmüş, can karayı...

İçimi delip geçen gözleleriyle, bakıyor.
Ellerim bırakırken, yüreğime akıyor.

Kucaklaştık, sarıldık, kor gibi döşü, bağı,
Teninin kokusundan, yandı, yıkıldı Çağrı !..

Saçları, salkım söğüt, rügarlar savuruyor,
Dokundu alev alev; kor, ateş kavuruyor.

Rüzgâr kıskançlığından, havayı körüklüyor.
Çağrı'yı, betonlara, çarparak sürüklüyor...

Ankara, büyülüyor, beni, benden alıyor;
Ayaklarım yürürken, gönlüm orda kalıyor.

Yürüdü, uzaklaştı, dedi: "Adım ANKARA!";
Bir sıkıntın olursa, gel beni burda ara...

19 Eylül 2010 Ankara/Erzurum Mahallesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1484301/ankara-ellinci-yil-parki.html>

VATAN SAĞ OLSUN!..

VATAN SAĞ OLSUN!..

Gökyüzü gürlledi, şafak, tan attı.
Bulutlar karardı, kaşların çattı.
Sanki, sağ böğrüne, bir sancı kattı.
Allah'ın Rahmeti üstüne olsun!
Tek ağızdan dedik: "Vatan sağ olsun!.."

Türk anası, nice evlât yetirdi,
İnzibatlar, salacasın getirdi.
Dediler: "Analar evlât yitirdi!"
Her şey sana helâl, kalan sağ olsun!
Tek ağızdan dedik: "Vatan sağ olsun!.."

Dediler: "Zaferin etti Mehmetçik!
Şırnak dağlarına yetti Mehmetçik!
Gabar'da, uçmağa gitti Mehmetçik!.."
Meğerki semâya yıldızlar dolsun!
Tek ağızdan dedik: "Vatan sağ olsun!.."

Mâziye sor, ecdâd, söylesin kimdi?
Bir bitmez ufuktum, kürre benimdi.
Alevler tufanlar, şimşekler şimdi,
Ağlayan bulutlar, gözyaşı dolsun!
Tek ağızdan dedik: "Vatan sağ olsun!.."

Sakarya üstünde, al taylor gibi.
Dizginler koparmış, al taylor gibi.
Başı göğü yaran, Altaylor gibi.
Bereketler yağsın, kabre nur dolsun!
Tek ağızdan dedik: "Vatan sağ olsun!.."
19 Kasım 2008, KAYSERİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587612/vatan-sag-olsun.html>

KOMANDA TÜRK ADINA

KOMANDA TÜRK ADINA

Uçan kuş kanadına, komanda Türk adına,
Çaldıran düzlüğüne, Malazgirt'in yadına,
Savaş oyunlarının, varacağım tadına,
Türk komandosunu adım, dağa taşta yazarım!
Ülkeme göz koyanın mezarını kazarım!..

Zülmde ısrar edersen, hanende gezeceğim.
Kemiklerini kırıp, botumla ezeceğim.
Yakalarsam, ansızın, fiyakan bozacağım.
Türk komandosunu adım, dağa taşta yazarım!
Ülkeme göz koyanın, mezarını kazarım!

Satürün, Neptün Merih, kulemdir çıkacağım
Sana göz koyanları yerlere çakacağım
Hain, sinsi göğsünde, gülle patlatacağım
Türk komandosunu adım dağa taşta yazarım
Ülkeme göz koyanın mezarını kazarım

Havalar soğuk, ayaz; kar olsa yatacağım.
Ortalığa toz duman, fırtına katacağım!
Davul zurna çaldırıp, alkışlar tutacağım!
Türk komandosunu adım, dağa taşta yazarım!
Ülkeme göz koyanın, mezarını kazarım!

Ay yıldızlı bayrak, gökte durdukça,
Mehteran ses verip, kösler vurdukça,
Ay ufukta, güneş, gökte durdukça,
Türk komandosunu adım, dağa taşta yazarım!
Ülkeme göz koyanın, mezarını kazarım!

Çadırımız gökyüzü, süngülerle tutarız.
Güneşi bayrak diye, elimizde tartarız.
Tatmadık esareti, olsa dağlar, yırtarız.
Türk komandosunu adım, dağa taşta yazarım!
Ülkeme göz koyanın, mezarını kazarım!
20 Kasım 2008, KAYSERİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587614/komanda-turk-adina.html>

DÜNYA PARMAĞIMLA SIRALANMALI

DÜNYA PARMAĞIMLA SIRALANMALI

Hey yiğitler, bugün bir savaş ola!
Seyredenler, gördüğünden zevk ala!
Gafiller bu işe, şaşırıp kala!
Ter boşanıp beden haralanmalı!..

Savaş değil, burda zelzele ola!
Her yanı, bir çığlık velvele ala!
Yer yarılıp, düşman içine dala!
Yiğit kim, döne kim, aralanmalı!..

Yürekleri, cenk ateşi sarmalı,
Kurşun, çelik yelekleri yarmalı.
Yiğit, en ön safta düşman kırmalı,
Er göğsünde gülle, sıralanmalı!..

Bire bu meydanda bin tufan ola!
Gömleğimiz al kanlar ile dola!
Analar, bacılar saçını yola!
Her yanımız, yara berelenmeli!..

Yiğit, doğan olup, inip varmalı!
Düşmanı velvele, korku sarmalı!
Vurunca pençeyi, göğsü yarmalı!
Düşman, başı dönüp, saralanmalı!..

Bir şahin misâli, kuzgun leşine,
Nice kelleleri alıp, döşüne,
Bir kasırğa, tufan; salıp, peşine,
Bir sağa bir sola turalanmalı!..

En kavi sanılan, yere dalmalı.
Kimisin enseden, tutup almalı.
Kimisin, yerden yere çalmalı.
Kimi, dere, bayır körelenmeli!..

Kim, düşmandan böyle günde kaçarsa!
Er içine, korku salıp saçarsa!
Teslim için, beyaz bayrak açarsa!
Korkak, lime lime paralanmalı!..

Böyle savaş, nâmertlere zây ola!
Yiğidin merdine kısarak, tay ola!
Savaş bize, düğün ola, toy ola!
Meydan, sesimizle naralanmalı!..

Şimşekten bir Türk'üm, ateş akarım!
Yıldırımım, kasırgayım, yakarım!
Çağrı'yım ben, bendlerimi yıkarım!
Dünya parmağım ile sıralanmalı!...
25 Ekim 2008, KAYSERİ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587626/dunya-parmagimla-siralanmali.html>

ANKARALI

ANKARALI

Gece mesaj atmış Ankaralı kız,
“Biraz muhabbete var mısın?” diyor.
Utandım, düşündüm, biraz da mahcup,
“Korkak mı, cesur mu, er misin?” diyor.

Yelkenleri indirmedim hiç suya,
Şeytanlarım yatmış gece uykuya,
Ankaralı çeker, dipsiz kuyuya,
“Niçin anlamazsın, tor musun?” diyor.

Gece ilerlemiş, köpürdüm, kızdım.
Nağmeler dökülen tellerde sazımdı,
Zifiri gecede, büsbütün azdım.
“Bu kadar naz etme, zor musun?” diyor.

Vakit ilerledi, bir hayli geçti,
Ankara ağardı, tan, ayı seçti
Ezanlar okundu, yıldızlar kaçtı.
“Yarın buluşalım, var mısın?” diyor.

Sabah geleceğim, kahvaltın var mı?
Odan, benim için geniş mi dar mı?
Sofranda, bana da bir yerin var mı?
“Bir bardak da bana, kor musun?” diyor.

Ankaralı coşkunu seldi, inandım.
Uykusuz gecede, susadım, yandım
Kendimi Cennet’in koynunda sandım
“Benimle bir ömre var mısın?” diyor.

Solmuş, hırpalanmış, koynuma aldım,
Ellerim doladım, boynuna saldım
Goncalar içinde kaç defa öldüm
“Gül mü, gülistan mı, bağ mısın?” diyor.

Ankaralı kızda, dert çiçek açtı,
Yıllardır sevgiye, aşka muhtaçtı.
Uyudu, uyandı, gözlerin açtı.
“Koynum Cehennem mi Cennet mi?” diyor.
Ankara, Çarşamba, 22 Şubat 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1587630/ankarali.html>

BİZİM HİKÂYEMİZ.

BİZİM HİKÂYEMİZ.

(Ülkücüler'e) 31 Mart 1989

Abdullah Çağrı ELGÜN

Milyonlar karşısında bir avuç Ülkücü genç!
Tanrıdağ, Hiradağı, her aşkı orada seç!
Bir ülkünün peşinde Sırat'ı orada geç!
Dediler: "Türkistan yurt, yine bizim olacak,
Türk yurtları birleşip, vatan Turan olacak!.."

Hele biri vardı ki, ön saflarda hep oydu.
Mert, dürüst, yiğitlikte, kendin ön safa koydu.
Sivas denen otağda, bir tek, o Yiğitoydu!..
Adı Muhsin bir yiğit, soyad': Yazıcıoğlu.
Her ana doğuramaz, böyle aslan bir oğlu.

Biz, bu yolda amansız, dolu dizgin koşarken,
Yorgunluk nedir bilmez, Tanrıdağı aşarken,
Yer gök sarsan narayla, ırmak ırmak taşarken,
Andımız var uçmağa, ülkü gerçek olacak.
Uzak yurtlar birleşip, vatan Türk'ün, olacak!.."

Bir ihtilâl dalgası, yıl: bin dokuz yüz seksen.
Bakü, ilk konağımız, Hira Dağı özlerken,
Tırpan vurdu ülkümü, biçti göçekler erken ...
Hep birlikte and içtik, ülküm, Turan olacak!
Türk yurtları birleşip, vatan bir, tek, olacak!.."

Polis, asker bastılar, evleri sabah beşte?
Bağladılar kolları, ters kelepçe, genç yaşta.
Nice aslan tutuldu, henüz yirmili yaşta.
Tarihler: "On İki Eylül, Yıl: Bin Dokuz Seksen!"
Dayan bu işkenceye, yiğit ya da erkeksen!..

Gözaltında bekledi, altı yüz elli üç bin...
Fişlenen: Bir milyon ve altı yüz seksen üç bin.
İdam elli, Asker' yargı: İki yüz otuz bin.
Cevdet, İsmet, Fikri, Cengiz, Muhsin ve Duracak!
Türk yurtları birleşip, bir tek devlet kuracak!..

Öldük işkencelerle, yüz yetmiş bir, bir yandan...
Örselenmiş, kan revan, bedenleri o candan.
Üç yüzümüz, tanınmaz ceset, çıktı bu damdan.
Ali Bülent, Ahmet, Halil, Turan Yurdu, dolacak,
Bu vatan ebedîdir, her dem Türk'te kalacak...

Sekizi, sağ görüşlü, elli mahkûmdan biri.
Pehlivanoğlu, derler gözü kara ve iri,
"On İki Eylül" vurmuş, pek yürekli, dipdiri
Mustafa adlı yiğit, Pehlivanca duracak.
Bir ölüp, bin dirilip, vatan Turan olacak...

Hepimiz, beyaz bayrak, lekesiz Ülkücüydük,
Dostlara bir sığınak, düşman, korkutucuyduk!..
Ülküsün' yaşayan, Bozkurt, mert, ürkütücüyduk!..
Tahliyeyi reddeden, insanlık övüncüyduk!..
Gerçek bir idealist, adil bir ülkücüydük.

Bir ihtilâl sabahı, uyandık uykulardan,
Memleketin her yanı, askerlerle örülmüş.
Ürküten bir görüntü, sessizlik, kuytulardan.
Ülkücü, kim var ise yataklardan alınmış.

“Niçin sen ülkücüsün?” deyip soru sorulmuş!..

Böyle, bir bir evlerden, alınmaya başladık.
Kodeslere, hücreye yollanarak dışlandık.
Kimimiz semtimizde, mahallede fişlendik.
Cemse arabalarda, istiflenip, işlendik...
Göz bağlı, el kelepçe, tekmelendik, joplandık.

Cemsenin sert tahtası, sırtımızda süngüler,
Yumruklandık, tokatla, sağa sola döndüler...
Sert bakışlar, azgın yüz, halimize güldüler
İki büklüm oturduk, sararmış başak gibi
Demir kafeslerde biz, tutsaktık, vaşak gibi...

Hayatın kıymeti ne, tek pula satılmıştık!..
Ülkücü idik bizler, kervana katılmıştık!..
Vatan anne uğruna, ölmeğe atılmıştık.
Eğer sevgi, aşk buysa işte bedel dediler.
Bedeni suyu salıp, tuza bulan dediler.

Penisten ceryan yedik, parmaklardan bağlandık,
Ayaklardan asılıp, baş aşağı sallandık.
Bayıldıkça soğuk su, ayıldıkça dağlandık...
Adı: “Rehabilitasyon”, bu tür uygulamanın,
Kan damlayan ayağı, tuzlara bulamanın...

Betonlara yüz sürdük, işkenceyle dövüldük.
Kafada üç beş yarık, yüz simsiyah, sövüldük
Kırık diş, çürük yanak, bu testlerle övüldük!..
Biz buna direndikçe, irade ve inançla.
Yan koğuştan, rakip ses: “Dayan kardeş, inançla!..”

Aslında, sol görüşlü; yanda koğuştan yatan,
Belli dayanamamış, ben ki çığlık atan,
“Dayan kardeş!” Sesiyle ruhuma yardım katan.
Kana kan kavgalıydı, oysa, burada yatan.
Yüreği benim için, insanlık için atan...

Her, “Rehabilitasyon”, bizde korkuyu kovdu!..
Bu cesaret testimiz, Ülkücüleri övdü.
Solcular da biz gibi, bu eğitime sövdü...
“Rehabilitasyonda”, defalarca dövüldük!
Bayıltılıp kaç kere, soğuk suyla ayıldık!..

Yirmi altı gün ve gece işkenceyle, bittiler
Rehabilitasyonla çok bedene yettiler...
Dayanmadı bedenler, kelle düştü yittiler.
Uzuvlar yara, çürük; göz, kulakta yitikler...
Bedenlerde, hiç hal yok, bizler dedik: “Bitikler!..”

Doktora çıkarıldık, parmak kırık, yüz kara,
Kafada yirmi sekiz santim, büyük bir yara,
Yarık, yanaklar göçük, kemik çürük ve kara!..
Raporla belgelendi, yazılanlar kayıta,
Çökük, kavlama bir santim, el bilek, ayakta...

Askerî Mahkememiz, bunca şeyi görerek:
Belgeleri, doktorlardan alıp, iz sürerek,
Asık surat, sert bakış ve hoşça sırtarak:
“Ayaktan tavana asılıp dövülmemiştir.
İşkenceye dair hiçbir iz, görülmemiştir...”

Adalet, ulvi kavram, adliye dardır burda!
Yapılanlar, yapanın yanına kârdır burda!
Yedi buçuk yıl hücre, karanlık zindan, nerde?
Anne vatan şerbetin, içip aşkına kandık!..
Aile, devlet, millet, ülkü dedik, biz yandık...

Yetiştigin ocaklar Peygamber’in Ocağı

Ananın ak sütünden beyaz, karın sıcağı...
Sana göğsünü açan, anne vatan kucağı...
“Gel Ülkücüm, gel!” diyor. Vaktini tamamladın.
“Dünya baki!..” diyenler, sözünü yalanladın.

NOT:

1980 Darbesi sonrası; resmî rakamlara göre 650.000 kişi gözaltına alındı, 230.000 kişi askerî mahkemelerce yargılandı, cezaevlerinde ise işkence sonucu 171 kişi olmak üzere yaklaşık 300 kişi mapusta öldü, 48 kişi (24 adli suçlu, 15 sol, 8 sağ, 1 ASALA militanı) idam edildi, 1.683.000 kişi ise fişlendi.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1598088/bizim-hik-yemiz.html>

ANKARA İLİ

ANKARA İLİ

Karagöz, Hacivat, Meddah'ın sesi,
Altındağ ilçesi, başkent gözdesi
Başarı ödülün, tek numunesi
Altındağ'da, Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...

Nazar değip, kısılmasın şen sesi,
Ankara, Altındağ var mı ötesi?
İnsan düşüncesi, hayal ötesi,
Altındağ'da, Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...

Altındağ'da durur kültürün tahtı,
Ankara'ya güldü, Altındağ bahtı,
Sarı Kadı, Karaca, Tacettin ahtı
Altındağ'da, Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...

Esnafın kesesi, standın dili,
Altındağ'ı dinler, Ankara ili
Bir düğün havası, bir bayram seli,
Altındağ'da, Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...

Kamilpaşa, Kabakçı'nın konağı,
Dutlu, Fırın, Sarı Kadı Sokağı
Bayram Veli, Ağustus'un sunağı
Altındağ'da, Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...

Selçuklu, Osmanlı mimarî eser,
Anafarta, Ulus'ta yolunu keser,
Ziraat Fakültesi, anmasam küser.
Altındağ'da Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...

Hacı Bayram, ben kendime yurt tuttum,
Dergah, Emin ACAR, derdi unuttum.
Üzum suyu içtim, ekmeği yuttum.
Altındağ'da, Hamamönü inlesin.
Ankara, sesini evren dinlesin...
19 Nisan 2013, Ankara/Çankaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609268/ankara-ili.html>

ANKARA ADIM

ANKARA ADIM

Ankara, bugün yine takınmış, takıştırmış.
Anıttepe, güneş'i kendine yakıştırmış.

Yansımakta Atatürk, Ulu Ruh, Nurlu Güneş!
Evrenlerden armağan, bize Işık ve Güneş.

Çankaya Köşkümüz'ün, yanarken ışıkları,
Atakule'ye çıkmış sevdalı âşıkları .

Başkent Öğretmen Evi, Başbuğ'a el sallıyor.
Anıtkabir, buradan, her mekanı kolluyor.

Gazi Üniversitesi'nin, görkemi, kubbesinde,
Şeker Öğrenci Yurdu'n, yadı var, her sesinde...

Her yerinde gezindim, genç Çağrı beni yaktı!
Ayaklarım altından, geçmişin izi aktı...

Ülkü, nurlu güneşti, aydınlanarak coştuk!
Heyecanlı yığınlar, Tanrı Dağlara koştuk!

Maziden sıyrılarak, uzaklaştı gözlerim.
Muazzam Kocatepe, hayran kaldı bu serim.

Kocatepe Camisi, büyülüyor baktıkça,
Gönüllerde ışığın, birer birer yaktıkça.

Kocaman Hacettepe, Taceddin misafiri,
Cenneti dolaşırken, göz kovar, her Kafir'i.

Yörükdede Türbesi, yamaca otağ kurmuş,
Her saat her dakika, "Hu, Allah!" deyip durmuş.

Hasretlik bu Dergaha, canlarına tak etmiş,
Bu iman, bu inançla, bu yerleri hak etmiş.

Taceddin Dergahı'nın, yanıyor ışıkları,
Muhsin YAZICIOĞLU, nöbettedir Şihlari.

Geç Kalan Mescidi'yle, Âki'ın Evi yakın,
Hacı Musa, Taceddin, Karacabey'e akın.

Ankara tablosuna, bakıp bakıp dalmışım,
Manzaraya bakmaktan, çakılarak kalmışım.

Bu Ankara güzeli, yaktı yandırdı beni.
Edalı, işvesiyle, yine kandırdırdı beni...

Saçları dalga dalga, bulut mavi gözleri,
Baktıkça büyülüyor, mest ediyor sözleri.

Uzandım dizlerine, dalmışım gözlerine,
Bu güzel sevgilinin, büyülü sözlerine.

Söz sözü açtı gitti, hoş sohbeten aymadık,
Kapıldım Ankara'ya, hiç vuslata doymadık.

Ellerimden tutarak, çekti de, beni dara,
Dağladı yüreğimi, köz köz etti, kapkara .

Ben, o oldum, o da ben, dedi: "Adım Ankara!
Senin de bu talihin, bana benzer, kapkara !..."

21 Eylül 2010 Ankara/Erzurum Mahallesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1609270/ankara-adim.html>

DÜĞÜN VAR

DÜĞÜN VAR

Düğün var hey, düğün var hey, düğün var!..
Bugün yine bu meydanda düğün var.
Öğle üzre, çimen çimen sofrada;
Ayran, pilav, yufka ekmek, öğün var.
Yudum yudum, esrük olup coşmaya;
Saf kısraktan, kıımız dolu güğüm var

Düğün var hey, düğün var hey, düğün var!..
El şaklatıp, tek tek sekip, döğün var.
Delikanlım, kızlar ile kol kola;
Şu toprağa, ayak uçla değin var.
Kah oturup kah kalkarak çimende;
Konuklara "hoşgeldin"e, yeğın var.

Alnından boşansın; şıpır şıpır ter.
Bire oğul, kız amanın, neyin var?!.
Oynamazsan, vallah sevdiğin ölür!..
Yalvaracak, yakaracak göğün var.
Düğün var hey, düğün var hey, düğün var!..
Açık alın, ak yüz ile, öğün var.

Fatma kız, söyle bana; nedir bu sendeki hal?
Gülmezsın, oynamazsın, ne kötüce huyun var.
Biz, çirkini söyletir, güzeli oynatırız.
Sanmıyorum; töreyi çiğneyecek soyun var.
Daha niye durursun; o, "ver gitsin çağı"nda,*
Yedi düvel duyacak, içinde "Hey! Hey!"in var.

Ağıda giden ağlar; düğüne gelen oynar;
Kahkaha tufanında çıldırarak "Ey!." in var.
Gel; açtırma kutuyu, söyletmeyin kötüyü;
Kaç gönlü tutuşturan, selvilerce boyun var.
Oyna şehirlim, köylüm yedisinden yetmişe,
Otağ kurup çimende, düğün yapan beyin var.

Neyin var hey, neyin var; eller gülüp oynarken!..
Bırak gamı, kederi; düğün dernek toyun var.
Bir günlük padişahlık, sultanlık, beylik senin;
Gül, oyna; sevap kazan; söyle başka neyin var?
Soyun hele; kisbet giy; gömlek çıkart; soyun var.
Peydah vurup, el şaklat; peşrev çekip öğün var.

Şimdi artık gülmenin eğlenmenin zamanı,
Kırk günlük, kırk gecelik; dile destan düğün var.
Davul, güm güm vurarak; zurna, göğü yararken,
Kaya gibi yerlere, çakılacak neyin var?
Yoktur gönlün gocası; ne yaşlanır ne solar;
Diz vur yere "Haydah!.." de; daha nice oyun var..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1671889/dugun-var.html>

TÜRKMEN TÖRESİ

TÜRKMEN TÖRESİ

Davul, zurna, kös vuranda kışımız
Ay yıldızlı bayrak, düğün işimiz
Halaylarda kadın kızan başımız
Türkü söyler, oynar, aşık atarız

Keçe teper, soku döğer, bazımız
Tandırılarda ekmek eder kızımız
Dur durak yok, çalışmadır işimiz
Harman eder, tığ savurup atarız.

Güz gelende, hasatları katarız
Buğda, arpa, pekmez şehre satarız
Bolluk olur, düğün dernek yaparız
Evleneği, yeni eve atarız

Kaleden kaleye, şahin uçurup,
Köprülerden atla, gelin geçirip
Düğün halayına şerbet içirip
Seğmenlerde, nice kurşun atarız

Neşe saçar, Türkmenler'in düğünü
Konuklara boldur, düğün öğünü
Böyle geçer, Türkmenler'in bir günü
Testi kırar, para saçar, atarız

Kamaları kından çekip sekerek
Gönüllere bir heyecan ekerek
Geceleri meşaleler yakarak
Sinsin oynar, yumruk sallar atarız

Çifte davul ile konuk karşılar,
Bunu duyan gelir, cümle komşular
Akşam ezanında, sığır karşılar
Saparsa yollara, ağaç atarız

Genç kızları, türkü söyler damlarda
Türkmen yiğitlerin, gözü camlarda
Gönüller şen olur, kalmaz gamlarda
Gam kederi yıkar, siler atarız

Almaya gidince, gelin kızımız,
Yol parası ister, bizde bazımız,
Sorgu, sual derken, düğün hızımız,
Kesmez; davul zurna, tokmak atarız

Gençler hiç uyumaz, sabaha kadar,
Oyunlarda fincan, yüzük, ne kadar
Oynanır, bıkmaz sabaha akadar
Yenilene, bir çok sopa atarız

Bazı köşelerde koyun koyuna
Uyuyanı, getirirler oyuna,
Bir güzel boyayıp, döner koyuna
Boyananı dışarıya atarız.

Cirit için, meşe sopa keseriz
Töremizce her kış, saya keseriz
Tayla at koşturur, boğa keseriz
Kangal köpeğine kemik atarız

Güz gelende koyun koça katarız

Soğuk olsa ağıllarda yatarız
Tarhanaya yarpuz, nane, katarız
Posttan aba yapar, sırta atarız

Yemeklerde türlü türlü aş olur
Evcilleşmiş, yabanlardan kuş olur
Sert kayadan soku olur taş olur
Sapan örer, taş bağlayıp atarız

Sokularda “yarma”, damlarda “loo!” var
Hayrette, şaşmada “Valla!” ve “Voo!” var
Pungut, Hedik, bulgur, isim “Halloo!” var
Çorba içip, pilav, ayran atarız

Yemeklerde, kırk kazanı kaynatır,
Yeni yetme, güzelleri oynatır,
Et kurutur, kütük üstüne satır
Kaburgasın kırar, ödü atarız

Akşamınan, çok yorulup yatarız
Ağrı sızı kalmaz, yükü tutarız
Türlü türlü rüyalara, yatarız
Çağrı, doğru söyler, doğru atarız
Kayseri, 21 Aralık 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1672212/turkmen-toresi.html>

NAVRUZ

NAVRUZ

Navruz: sabah ezanıyla, azık terkleyip
Navruz: Çadırlarda, konuk bekleyip
Navruz: Katarlara, sıyık yükleyip
Yufkaları, büküp büküp atmaktır,
Aş yenende, lokma lokma yutmaktır.

Navruz: Düzde, öbek öbek dizilip,
Navruz: Çimde, kuğu gibi süzülüp,
Navruz: Günde, halı kilim yazılıp,
Kımız içip, aşla, damağ tadacaktır,
Az doyanda çıkıp, peydah atmaktır.

Navruz: Kazan kazan, etler kaynatıp,
Navruz: Ak Tulpar'ı, çimde oynatıp,
Navruz: Ciritlerde, değneği atıp
Hasma yakın varıp, pekçe vurmaktır.
Yarışlarda, baş sırada durmaktır.

Navruz: Tanrı Dağ'ı, Kaf Dağları'ndan
Navruz: Bilge Bozkurt ilk çağlarından
Navruz: Demir Kayalıklar, Ergenekon'dan
Körüklerle, dağ eritip aşmaktır,
Otağ kurup, şor söyleyip taşmaktır.

Navruz: Hazar, Aral; Tanrı Dağları
Navruz: Kızıl, Kara, Ak Otağları
Navruz: Ergenekon denen dağları
Delip geçip, rüyalarda akmaktır
Örs, çekiçle demir dövüp bakmaktır

Navruz: Hazar, Baykal, Aral Denizi
Navruz: Bozkurtlar'ın sürdüğü izi
Navruz: Balçık, Ege, Kara, Denizi,
At üstünde, ordularla geçmektir.
Orhun, İdil, Selenga'dan içmektir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1673148/navruz.html>

GENÇLİĞE

GENÇLİĞE

Ben bir Türk'üm soyum adım yücedir.
Türk yaşayıp Türk ölmek ülkücedir.
Gökyüzünde yıldızlara koşarken
Ülkümüz erkekçe ve türkücedir.

Bize zaman, mekan yok; çalışmak var.
Yılmak yok, yorulmak yok; çalışmak var.
Asrın süratince koş; hedef, ileridedir.
Dönmek yok, dinlenmek yok, çalışmak var.

Ey Türk genci, hedefin çalışmaktır!
Çalışarak yıldızda, taht kurmaktır
Yat zamanı değil, artık bu zaman.
An; çalışmak, çalışmak, çalışmaktır.

Çalışan bak gidiyor, Ay'a, yıldıza,
Çalışarak ulaşıyor son hıza
Çalışırsan "ülkü" denen o kıza.
Kavuşman elbette pek çok yakındır.

Çalış, yorul, durma; yol almaya bak
Som altından, zaferin tacını tak
Tepelenir, yok edilir, dinlenen
İnanmazsan, bir de tarihlere bak

Çalışmıştır, gördüğün şu ünlenen
Oturmamış, yorulsa da mimplenen
Dinlenme, çalış, yorul aksın terin.
Sana da gülecek, yarın günlerin...
Kayseri, 10 EYLÜL1998

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674025/genclige.html>

TÜRKİYE'M TÜRKİYE'M

TÜRKİYE'M TÜRKİYE'M

Aslı, Kerem; Arzu, Kamber'i bilen
Ferhat, Şirin; için dağları delen
Züleyhaca, zindanlara itilen
Yusuf Yusuf kokan canım Türkiye'm

Esir olup pazarlarda satılan
Öz kardeşçe kuyulara atılan
Çıkarılıp üç akçeye satılan
Yakup Yakup gözyaşımın, Türkiye'm

Dünyaya hükmetmiş Mete Han gibi
Cengiz Han, Timur Han, Atillâ gibi
Tonyukuk, Kültiğin, Bilge Han gibi
Şol gönlümde hanlar hanı Türkiye'm

Ana vatan, ülkem, canım Türkiye'm
Dünya mücevheri, kanım Türkiye'm
Unutulmaz eser, anım Türkiye'm
Türkiye'm Türkiye'm benim Türkiye'm

Mavi Göksu, Kızılırmak, Sakarya,
İlden ile dolaşarak akar ya?
Yeşil Tuna, öksüz öksüz bakar ya!..
Irmak ırmak gönle akan Türkiye'm

Herkesçe söylenen söz, dil Türkçede
Çocuk, delikanlı, il il Türkçede
Anamın ak sütü, öz dil Türkçede
Hergün seslendiğim, Türkçe'm Türkiye'm

Yıldırım, Fatih'le, Yavuz elinde
Çoşkun akan Kızılırmak selinde
Sevdiğimin gonca, açmış gülünde
Dünyamı süsleyen şiir Türkiye'm

Hoca Ahmet, Yunus, Hacı Bektaş Veli
Esrar Dede, Taptuk, Hacı Bayram Veli
Bosnevî, Pîr Sultan, Mevlâna eli
Kadı Burhaneddin özü Türkiye'm

Havada savrulan rüzgar, yelinde
Çalınan sazlarda, dergah telinde
Kaygusuz, Pîr Sultan Abdâl dilinde
Yesevî, Nesimi, Mansur Türkiye'm

Namık Kemal, Yahya, Haşim ve Fikret,
Necip Fazıl, Mehmet Âkif'e şükret,
Niyazi Yıldırım, Atsızca fikret
Fikret, Haşim, Yahya Kemal Türkiye'm.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1674940/turkiye-m-turkiye-m.html>

BİZ ŞİMDİ ÖĞRETMENİZ

BİZ ŞİMDİ ÖĞRETMENİZ

Her sabah, bir rüyayla uyandık uykumuzdan,
Biz öğretmen olmuşuz, Türk'ü yaşatmak için
İnandık bu gerçeğe, tekrar tekrar görmekten,
Biz Şimdi öğretmeniz. „MERİH“te yatmak için.

Kaç yıl aradan sonra, azmettik okumaya
Cehalet zincirini parçalayıp kırmaya
Bize hor bakanların karşısında durmaya
Biz Şimdi öğretmeniz „GÜNEŞ“i tutmak için

Yıldızlar elimizde, heyecanımız diri,
Yaşımız geçir; fakat bizden çıkacak biri,
Silecek ülkemize musallat olmuş kiri,
Biz Şimdi öğretmeniz „YURDU“ yaşatmak için

Hep birlikte and içtik, ufuklar aşacağız,
Semânin yollarında tek yürek coşacağız
Bekler bizi kaç güneş, yıldızlar koşacağız.
Biz Şimdi öğretmeniz „Tuğba“ dan tatmak için

İlim denen Kevser'in ırmağında yıkandık,
Yorulduk kimi zaman; fakat iksire kandık
Feyz aldık hocalardan, ilmin narıyla yandık
İlmin bir tek harfinin kölesi olmak için
Biz Şimdi öğretmeniz „GÜNEŞ“ i tutmak için

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1677118/biz-simdi-ogretmeniz.html>

TÜRK GENCİNE

TÜRK GENCİNE

Ben bir Türk'üm, sözüm Türk, Türkçeyle konuşurum
Anam, babam, ırkımla Türkçeyle danışıırım
Neme gerek Arap, Fars, İngilizce ve Rusça
Ben meydanda Türkçemle dünyayla yarışırım.

Türk oğluyum Türkoğlu hiç kimseden korkum yok!..
Rehberim Atillâ, Atatürk, başka ülküm yok.
Tarihin derinliklerinden gelmiş bir soyum,
Zalimlere baş eğmem; başeğmiş bir Türküm yok!..

İrkımın güneşleri aydınlatır yolumu,
Yeniden doğuş bilir, Türkoğlu Türk ölümü,
Bütün dünya birleşip bora tufanla gelse,
Hiçbir güç, hiçbir teknik bükebilmez kolumu.

Yesevî ırmakları çağıldayıp taşarken;
Mevlânâ, Hacıbektaş, Yunus çağı aşarken,
Sen nasıl oturursun kaya gibi yerinde?
Teknolojiyi aşıp, uzay; çağın yaşarken.

Kanûnî, Yavuz, Fatih dünyaya vermiş nizam,
Farâbî, İbn-i Sinâ, Horazmi de intizam;
Uluğ Bek, El Cabir ve Birûnîler, Kuşçular,
Âleme rehber olmuş, dünyaya vermiş nizam.

Kültiğin, Bilge Kağan ve de Vezir Tonyukuk;
Türkçe söyler adını, Türkçe yazmışlar nutuk.
Karamanoğlu Mehmet, Kaşgarlı ve Nevâî
Türk yurduna kalıcı getirmişler bir hukuk.

Dilimiz, öz dilimiz, ana dilimiz Türkçem;
Sizinle çağlar açtı; bizle çağ aşan Türkçem.
Ana dilim; analar, babalar dili Türkçem
Anamın, ak sütünden akça ve duru Türkçem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1677848/turk-gencine.html>

TÜRK'LE OYUN OYNANMAZ !

TÜRK'LE OYUN OYNANMAZ !

Sardı savaş benliğim, barışı ne bilecek?
Gönüller huzuradır, gülmeyen yüz, gülecek
Sana göz koyanları dağlarından silecek

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Kaldır balyoz yumruğun, indir şimdi Türkiye

Gönüllüyüm dağında askerlik yapacağım
Sarp kayadan kayaya atlayıp sapacağım
Terörist denenleri, pençemle kapacağım

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Soysuzlara haddini, bildir şimdi Türkiye

Biliyoruz, pusuda çok devletler yatıyor,
Onların uzantısı dağlarda fink atıyor
Siyaseten bazısı, haritalar satıyor

Türk'le oyun oynanmaz bildir şimdi Türkiye'm
O densize kimliğin, bildir şimdi Türkiye'm

Sana düşmanlık eden, haritana, göz diken
Burda sana yan bakan, toprağına göz diken?
Yüreğıme batmakta, söylenende söz, diken

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Eşkiyanın havasın indir şimdi Türkiye

Şehitlerin cennete yolculu olmakta her gün
Anaların gözyaşı, göle dönmekte her gün
Kardeş kardeşi vurdu, günah olmakta her gün

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Anaların gözyaşın, dindir şimdi Türkiye

Cûdi, Kabar, Şemdinli, Hakkari, Yüksekova
Kandil Dağları olsun, isterim bana yuva
Parçalarım terörist, gözünü oya oya

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Teröristi dağlardan, indir şimdi Türkiye

Sarp kayalar evimdir, bahçesinde gezerim
Karlı dağlar mekanım, orda mezar kazarım
Halkıma dokunanın derisini yüzerim

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Halkımın sızısını, dindir şimdi Türkiye

Bu vatana bin defa, kurban bir Türk olmaktır
Ay yıldızlı bayrağı taşıyan Türk olmaktır
Öğüncüm Türk doğmaktır, Türk oğlu Türk olmaktır,

Türk'le oyun oynanmaz; bildir şimdi Türkiye
Türk'ün balyoz yumruğun, indir şimdi Türkiye

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1679488/turk-le-oyun-oyanmaz.html>

GÜREŞ MEYDANI

GÜREŞ MEYDANI

Beyler, yiğitlere meydanı açar
Meydan, yiğitlerle ünlenir bugün
Kötü, korkak olur, kavgadan kaçar
Yiğit kim, kötü kim, bellendir bugün

Kisbet giyip, yiğitliğin övende,
Peydah vurup, dizlerini dövende,
Bir hışm ile sekip hasma değende,
Maydanımız bizim, dillendir bugün.

Kurusıki toplar, sık sık atanda,
Güreşçiler, sağa sola yatanda,
Kafa kol enseye; sarma atanda,
Takım tezgah burda, ellenir bugün.

Güreşlerin sonu, nefes nefese
Taşımaz yığitler hiçbir vesvese
Ağam, Beyim diyenlerden, çok kese
Uçar havalarda, göllenir bugün

Yiğit olan hasma varıp sokulur
El; enseyle, kellelere dokunur
Sık sık yiğitlerin, ismi okunur
Güreş meydanımız, şenlendir bugün

Çok defa el, kisbet içre sokulur,
El tutuşup güç, kuvvete bakılır
Güreş uzar, meşaleler yakılır
Meydan ışıklarla, nurlanır bugün

Pehlivanlar: "Haydah!" deyip varanda,
Kafa kola alıp, boyun kıranda,
Davul zurna yeri göğü yaranda
Köslerle ruhumuz dinlendir bugün
Kayseri, 22 Kasım 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1691073/gures-meydani.html>

SENDEN AYRI

SENDEN AYRI

Senden ayrı kalmak zor; kıyametler kopuyor,
Beynimde aynı pilak, hep adını okuyor
Göğsüm inip kalkmakta, hayâlen seninleyim

Kollarınla sar beni, her gece komadayım
Sensiz, ölü bedenim, mezara komadayım

Gülüşüne doymak zor, hep seni yaşıyorum,
Kahkaha tufanına, neşene şaşıyorum,
Aklım aldın insafsız, sensiz yaşar mıyım ben?..

Ne arıyor, soruyor ne çağrı, komadayım
Sensiz, ölü bedenim, mezara komadayım

“Daha gelme!” diyorsun, sen benim baharımsın.
Gül dikensiz olur mu, yaprağımsın, harımsın.
İçinde dinlendiğim gülşenim, baharımsın,

Nefesinle sar beni, “Yok!” deme, komadayım
Sensiz, ölü bedenim, mezara komadayım

Islansın bedenimiz, gül damlayan terinle,
Yeniden doğuyorum, okşayan ellerinle
Bana bir hayat bahşet, saçınla tellerinle

Öp beni uzun uzun, vurgunum, komadayım,
Sensiz ölü bedenim, mezara komadayım,

Yaşlan dağdan bağrıma, ormanında dinlen sen,
Ciğerin bayram etsin, oksijen al terlen sen.
İç termali kaynaktan ferahlanıp nemlen sen

Saçların dudağımda, yüzümde, komadayım
Tuş oldum sırtım yerde, baygınlığım, komadayım
17 Mayıs 2008, Cumartesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1692591/senden-ayri.html>

ANKARA ZEYBEĞİ

ANKARA ZEYBEĞİ

Ŗimdi Atam çıkıp gelse,
Yiğite meydanda dursa,
“Zeybek!” dese, elin vursa,
Zeybeğe, orda doyulur...

Oyunun ritmine dalsak,
Ruhumuz serbest bıraksak,
Peydahlayıp yere vursak,
Zeybek'te, tada varılır.

Atam diz vurarak yerde
Akıl mı kalır hiç serde?
BüyülenmiŖ herkes, burda?
El pençe, divan durulur...

Otuz AĞustos, SavaŖı,
anakkale, eker baŖı,
Atatürk, Zeybekler baŖı,
Düğün olur, toy kurulur.

Eller kalkıp diz büzölüp,
Ŗahin misali süzölüp,
Seyran edenler dizilip
alar bağlama burulur.

“Zeybek!” dese, Atam gelse.
Önünde yaverler yelse.
Diz vurup yere ömelse.
Zeybek oyunu, görölür.

Bir doğan avını alır,
Atam ölür adı kalır
Zeybek oynar, tadı kalır
Türkler hep ona vurulur.
09.09.2016, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710959/ankara-zeybegi.html>

ANKARA SEYMENİ

ANKARA SEYMENİ

Seymenler de toya çıksa,
Toylarda Őenlik kurulur.
Dönüp dönüp elin vursa,
Bıyık bükülür, burulur.

Hayran hayran seyredenler,
Seymende oyun güdenler,
El çırpıp alkış edenler,
Türküler söyler, durulur...

Güneş değer, Őavkı vurur.
Gelinler ay gibi durur.
Yiğitler silahlı, vurur!
Can gövdede çok yorulur.

Bire dağlarda hezeni,
Omuzlayıp yük çözeni,,
Tokatlayıp Şu düzeni
Her soysuz eli, kırılır...

Çalınsın Seymen havası
Dolsun sofrası, tavaşı.
Burası Şahin yuvası,
Pençe ile bel kırılır

Ankara Seymeni gelir,
Gaması belinde durur.
Az söyler, ağırca yürür.
Alkış tutup el vurulur.

Seymen oynayıp coşanda,
El çırpıp meydan koşanda,
Ayağı, yeri eşende,
Bel incinir kol kırılır...
08.08.2016, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1710961/ankara-seymeni.html>

ANKARA'DA OLSUN TOY!

ANKARA'DA OLSUN TOY!

Ankara oğlanları,
Oynuyorlar Seymeni
Bugün kına gidecek,
Yorulmaya değme mi?

Zeybek, Karaşar, Seymen,
Seğmen başını eğmen.
Ne baş çeken, ne oynan?
Gönül vermeye değmen!..

Bir öptüm, bir ısırdım.
Nezle oldum, tıksırdım.
"Köylü Kızı " oynarken,
Ayaklarımı sürdüm.

Gel alayım kız seni,
Bu kadar üzme beni.
Yedi kıtaya değen.
BırakmamVallah seni!

Ankara kız ağlama,
Karaları bağlama.
Ben seni alacağım,
Selam söyle anana.
20.08.2016, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711214/ankara-da-olsun-toy.html>

ANKARA KIZLARI

ANKARA KIZLARI

Ankara'nın kızları,
Eritir kar, buzları.
Yâr aradığın, bulsa,
Kalmaz ciğer sızları.

Kaleden atla oğlan.
Cefaya katlan oğlan
Bizde askerden kaçan,
Yer yurt almaz bil oğlan!...

Gönül muradın versin.
Yâr yoluna gül sersin.
Sevdiğim alamazsam,
Yağmur yağsın, sel gelsin.

Ankara kız ağlasın
Karaları bağlasın
Ankara'yı almazsam,
Dünya yansın, dağlansın!

Çağrı der ki: "Ankara!"
Açar yürekte yara.
Fani dünya neyleyim,
Kararttın bahtım kara!..
10.07.2016, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711215/ankara-kizlari.html>

ANKARA SEĞMEN PARKI

ANKARA SEĞMEN PARKI

Seğmen Parkı yokuştur.
Gönlüm bugün bir kuştur.
İçim içime sığmaz,
Koştur Ankara koştur!

Botanik'te buluşma,
Kötü sözler konuşma.
Hep el ele, diz dize...
Ankara'ya karışma!..

Ankara kız çok güzel,
Giy kuşan, bana özel.
Tutuşalım el ele,
Bak bana güzel güzel.

Sevenler hep buluşmuş,
Kız oğlanlar karışmış.
Küskün kırgınlar bile,
Seymen Park'ta barışmış!..

Gel hele gel parka!
Oğlan giyiyor parka.
Düğün bu kış olacak,
İnşallah sarkmaz arka!..
15.08.2015, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711521/ankara-segmen-parki.html>

ANKARA TÜRKSÜ

ANKARA TÜRKSÜ

Soğuk olur Kızılcahamam çeşmesi vay!..
Aman da pek hoş olur, Seymanleri seçmesi vay!
Ayaş, Balâ, Çubuk, Kazan sebzeler vay!
Aman ne hoş olur dere, bayır geçmesi vay!

Beypazarı, Kızılcahamam gezmeler vay!
Ankara'da Seyman beyler oynarlar vay!
Ekip biçer "Köylü Kızı" oynarlar vay!
Kız aman da ne hoş olur sevmesi vay!

Çubuk, Kazan, Balâ, Ayaş dolansam hey!
Ay ağustos güneş de vursa terlesem hey!
Ben yarimi, arasam arasam hey!
Ankara'da Kızılay'da bir bulsam hey!

Dikmen yokuş merdiveni çıkarım hey!
Ben gönlümü Ankara'ya yakarım hey!
Selam söylen Ankaraya hey, Ankaraya!
Çıkar Kızılay'a da kendim yakarım hey!
14.08.2016, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1711522/ankara-turkusu.html>

ANKARA'YI DOLAŞTIK

ANKARA'YI DOLAŞTIK

Ankara benim yarım, nice zorluklar aşık,
Çankaya yokuşundan Kale Sura ulaştık.

Tepede bağdaş kurup, seyrettik koca şehri,
Ankara yedi tepe, kimler kurmuş bu şehri?

Gözlerim ufuklarda Anıtkabir'i seçti,
Kocatepe Camii, bir lahza durup geçti.

Mehmet Âkif, Taceddin, Geçiken, selamlaştık,
Tezveren, Karyağdı'yla, halleştik, kucaklaştık.

Hacıbayram'a yayan, biraz da yorularak.
Öğleyi kıldık orda, eğilip doğrularak.

Gül Baba, Ahileri; baş eğip selamladık.
Eski Hamamdan çıktık, yokuşu tamamladık.

Kale burcu çok çetin, merdivenleri yokuş,
Ankara pek de soğuk, yollar çamur ve de kış.

Kalenin yokuşunda, bir parkta soluklandık,
Peynirli bazlamayla, sıcak çay, bolluklandık.

Bu parkta dinlenirken, rastladım: kız Ankara!
Gönlüme ateş düşer, ellerim buz, kapkara!..

Zaman zaman bakışır, kimi kez restleşiriz.
Göz ucuyla bakışır, gizlice bekleşiriz.

Bu Ankara perisi, aklımı baştan aldı.
Bazlama, çay misâli, aklımda peri kaldı.

Sonra gitme zamanı, tırmandık adım adım,
Ankara'yla, sıcak çay, bazlama, damak tadım .

Alâeddin Cami'yle, sokaklarını geçtik.
Arena, tarihî ev, kalenin burcun seçtik.

Yürüdük Altındağ'a, aynı yol aynı izden,
Kimi zaman pürüzlü, kâh yokuş, kimi düzden.

Bin dokuz yüz yirmi beş, Cebeci Tevkifhane.
Ulucanlar diyorlar, dünlerde, mahpushane!

Soğuk taş, karanlıklar, infaz, ve taze canlar.
Burdakileri ancak, burada yatan anlar!..

Talat , Deniz, Mustafa; duvarlar, atar kafa!..
Dört duvar hücrelerde, sürülür mü hiç safa?

Ana baba verir mi, darağacına oğlu?
Nice zaman yatmışlar, Batılı ve doğulu.

Derdi çekenler bilir, taş duvarlar, söverler,
Hortum tutup üstüne, soğuk suda döverler.

Beton yerlere sorun, her nefesi o bilir.
Dışarda ahkâm kesen, bizi nereden bilir?

Farklı düşündük diye biz, idamı boyladık.
Ana baba ağladı, ağıt yaktık, "oy!"ladık!

Buradan bir hüznle ayrıldık: "Vah!.." demeden.
Uğradık Hamamönü, göz açtık "Çok!.." demeden.

Hecettepe, Mehmet Çelebi, Sarıkadı,
Karacabey, Tacettin, Hacı Musa'nın adı,

Hacı Seyyit ve İlyas, yolları adımladı.
Karlar, yağmurlar yağdı, gökten sular damladı.

Müezzinlerin yükselen, sesindedir kıssa!..
Anlayanlar ders alsa, tekrar eder mi kıssa?

Mehmet Âkif Parkı'nın merdivenleri yokuş.
Kuş bakışı Ankara, seyredenlere çok hoş!

Ellinci Yıl Parkı'ndan Atakule ve Meclis,
Çankaya Köşkü ile ufuklarda yoğun sis...

Ankara yükseklerden gülümsüyor, bakınca,
Bu kız, hep baş döndürür, sanki bana yakınca.

Ankara, Hecettepe, İbnisina, Nuımune,
Hastaneler dizilmiş, insanlığa numune...

Gezindim Hacettepe, durdum: Samanpazarı
Eskiciler Pazarı'ndan, geçmişe attım zarı.

Hastahaneler semti, bu mekan sağlık için.
Türk Ocağı iken, şimdi olmuş müze, niçin?

Buradan Opera'nın sanki geliyor sesi.
Balerin ve baletin, terle dolar ensesi.

Karyağdı'ya uğradım üç İhlas bir Fatıha.
Mutluluklar diledim fazladan birkaç daha!..

Gençlik Parkı'nı gördüm, döner dönme dolabı,
Güzelliği hep sermiş, burada dünya Çalap'ı!..

Yürüdük Suluhan'dan Sebze Pazarı'n geçtik,
Hacıbayram Veli'de molayla mekan seçtik.

Emin Acar Dergahı, çokça dolmuş içeri.
Sohbette koyuluk var, çıkamazsın dışarı.

Üzüm şerbetin içip, kızarmış ekmek yedik,
Emin ACAR üstaddan, dua alıp teyledik!

Hacıbayram Veli'ye, Gül Baba, Ahilere,
İmrul Kays meslektaşına, Karyağdı dahilere,

Yolda Tezveren Sultan, Taceddin ve Muhsin Bey,
Varna'da şehit düşmüş komutan Karaca Bey!

Zaman yolculuğunda, biz de Evreni geçtik,
Yedi yer yedi gökten, Miraç; Berzah'ı seçtik

Nasıl da geçmiş zaman; hey, gidi günler hey!
Yaklaştım Ankara'ya, Ankara bana der: "Tey!.." .

04.02.2015, Kızılay/Ankara

Not: Ulucanlar Cezaevi'nde kalan ünlüler: Talat AYDEMİR, Deniz GEZMİŞ ve Mustafa PEHLİVANOĞLU...ve niceleri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1712071/ankara-yi-dolastik.html>

ANKARA AĞALARARI

ANKARA AĞALARARI

Ankara Ağaları, dolaşırlar bağları.
Ava gider, avlanır, teperlerler dağları.
Piknikte pişirir et, götürler yağları.

Oyna Zeybek, Karaşar, Seymen, Mendil'i de koy!
Aç kolları şıkıdım, vursun davul olsun toy!..

Bağa gider yâr bohçası elinde,
Mendili var terin siler belinde,
Güzelliği Ankara'nın dilinde.

Oyna Zeybek, Karaşar, Seymen, Mendil'i de koy!
Aç kolları şıkıdım, vursun davul olsun toy!.,

Beypazarı, Kızılcahamam yaylarlar,
Ayaş, Balâ, Çubuk, Kazan, boylarlar.
Ekip biçer, "Köylü Kızı" söylerler.

Oyna Zeybek, Karaşar, Seymen, Mendil'i de koy!
Aç kolları şıkıdım, vursun davul olsun toy!..
14.08.2015, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1712072/ankara-agalari.html>

ANKARA'NIN BALÂSI

ANKARA'NIN BALÂSI

Ankara'nın Balâ'sı, Kaleciğin Karası.
Derindedir, sezilmez, gönülde aşk yarası.
Başımı döndürüyor, bu şehrin Ankara'sı.

Ankara'nın güzeli, yüreğimi dağıtma!
Yapma güzelim yapma, beni böyle ağlatma!

Ankara'nın güzeli, çok başların belâsı.
Başımı döndürüyor, gözlerinin elâsı.
Beypazarı, Kalecik ille de şu Balâ'sı!..

Ankara'nın güzeli, yüreğimi dağıtma!
Yapma güzelim yapma, beni böyle ağlatma!

Polatlı, Gündül, Çubuk, Çamlıdere, Ayaş'ı,
Haymana, Beypazarı, Sakarya'nın ayyaşı,
Vurgundur Ankara'ya döker gözünden yaşı!

Ankara'nın güzeli, yüreğimi dağıtma!
Yapma güzelim yapma, beni böyle ağlatma!
27. 09. 2015, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716525/ankara-nin-bal-si.html>

ANKARA'YA KALEDEN BAKIŞ

ANKARA'YA KALEDEN BAKIŞ

Duvarları yıkılmış, metruk; çatılı bir ev.
Bu Ankara Kalesi, görünen koca bir dev...

Bir kadın, bir de kızı, dallardan dut devşirir,
Akli karalı dutlar, torbaları şişirir.

Bir tarafta kadınlar, yufkaları açıyor,
Saç üstünde pişenler, evrağaçla kaçıyor.

Destelenmiş yufkalar, iştahı kabartıyor,
Yeşillik, beyaz peynir, lezzeti abartıyor.

Turistler odaklanmış, bunu fotoğraf eyler.
Kimi durmuş ocakta, yufka sıcak, seyreyler.

Bu sokaklar dik, yokuş; merdivenler taştanmış,
Ayağa ne gelirse, düşünmeyen baştanmış.

Terledik hayli zaman, oturduk nefeslendik.
Beyaz peynir, yufkayı yedikçe heveslendik...

Bir hayli kaldık burada, rahata erdik çayla,
Tırmandık kale, sura, burçları sandık yayla...

Ankara'yı kaleden kuşbakışı seyrettim!
Rehber para verip, birazcık da hayrettim!..

Evlerin avlusunda, incir ve dut ağacı,
Yemişleri olgunmuş, yesem başımın tacı.

Kale burcuna çıktım, bağdaş kurdum oturdum.
Geçmişle bir bağ kurup, orda hayale durdum.

Uzaklara dalarak, yakından sohbet ettim.
Ben, atı tımar eden, seyisle sohbet ettim.

Nice atlara bakmış: al, doru, safkan kısrak.
Bırakırsa gemini, şahlanacak al kısrak.

Bir küçük kız, rehberim; henüz dokuz yaşında.
Saçları kirli, dalga, kurdela var başında.

Şirin, tatlı kibarca yaklaşarak başladı,
Buranın tarihini, taşa çizdi, taşladı.

Bilinmiyormuş meğer, buraların tarihi.
Roma dönemi kesin, kalanları sarihi.

Bir antik tiyatro var, içre girip bakındım.
O devir ne oynarlar, düşündüm de yakındım.

Kimler, neler yapmışlar, taş duvarlar anlattı.
Eskiye özlemimi, depreştirdi, kanattı.

Rehberim kız, çok şirin, tatlı tatlı anlatı.
Arenada yiğitler, birbirini kanattı...

Sultan Alâaddin Cami, dünyada emsâli yok!
Tarih: bin yüz, yetmiş sekiz, bundan eskisi yok!

İnişte ve çıkışta yapılmış, Aslanhane!
Burası da bir mekan, gir içre, yaslanhane.

Hacı Arap Camii, üstünde bir notu yok!
Rahmi Koç Müzesi'nde ne ararsan hepsi çok!

En eski mekanların, adını bilemedik!..
Kimler koymuş ismini, dedikte ellemedik.

Taş duvarlar bir tarih, yapanı anlatıyor.
Kale duvarlarından, düşmüşler ters yatıyor.

Kim bilir, ne söylemiş, buraya kazılanlar?
Çok sarih, ayan beyan, apaçık yazılanlar.

Okusaydı bir âlim, burdaki yazıları!..
Bize neler diyordu, şu mermer, yazıları?..
04. 07. 2015, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1716527/ankara-ya-kaleden-bakis.html>

ANKARA'NIN BEL KUŞAĞI

ANKARA'NIN BEL KUŞAĞI

Çalsın omuzda davullar.
Açın; saçılsın bavullar.
Vur parlâsın çal oynâsın.
Yıkılsın sestên avullar...

Düğünümüz gece olsun.
Gelenler, eğlenip gülsün.
Yesin içsin, tüm sevenler.
Kırk gün, gece gündüz olsun.

Ankara kara bağlasın.
Hıçkırıp yürek dağlasın.
Ankara'nın bel kuşağın,
Bağlayanda el ağlasın.

Ankara, Ankara yaşlan,
Hopla, zıpla, haykır seslen.
Sen gelinliğin giyende,
Takılar tak, hoşça süslen.

Çalsın omuzda davullar.
Açın; saçılsın bavullar.
Vur parlâsın çal oynâsın.
Yıkılsın sestên avullar...

Cuma, 14.06.2013, Ankara/Çankaya

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720223/ankara-nin-bel-kusagi.html>

ANKARA BEYPAZARI'N KIZI

ANKARA BEYPAZARI'N KIZI

Beypazarı'n kızlarının bakışı,
Ak bileğe bilezikler takışı.
Saza düzen verir, sözün akışı.
Beypazarı'n kızı Cankara mısın?
Aklım baştan alan Ankara mısın?

Yokuştan aşağı ormanlar akar.
Yeşil, mavi, siyah gözlü can bakar.
Türlü çiçekleri, taç yapıp takar.
Beypazarı'n kızı Cankara mısın?
Aklım baştan alan Ankara mısın?

Kalecik Karası, elde ezilir.
Gönülsüz aş, boğazıma dizilir.
Ya karın ağrıtır ya baş üzülür .
Beypazarı'n kızı Cankara mısın?
Aklım baştan alan Ankara mısın?

Oturup düşündüm, yordum, eledim.
Muştularla, göz yaşımı, sel edim.
Kırk beşik bağlayıp, bebek beledim.
Beypazarı'n kızı, Cankara mısın?
Aklım baştan alan Ankara mısın?

Hırçın ve öfkeli, kıpkızıl gülşen.
Senin âşıkların kimlerdir, bilsen!..
Bahtın açık olsun, her daim gül sen.
Beypazarı'n kızı Cankara mısın?
Aklım baştan alan Ankara mısın?
Cuma,04.07.2014, Kızılay/Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720227/ankara-beypazari-n-kizi.html>

ANKARA'da BİR CADDE

ANKARA'da BİR CADDE

Ankara'da bir cadde, adı da Sakarya'dır
Bira, rakı bir bu yerde, boğazdan akaryadır
Buralar, hem gençlerin hem de kâmil atağı,
Buralar, hüzün yüklü genç yetişkin yatağı,
Rakı, şarap, biranın; yeri yurdu burada.
İçen, yatan, sarhoşla, meyhane, bar sırada.

Köprülerde, dilenen birkaç kadın, yalvarır.
Onu duyan yürekte, ne bir moral, hal kalır
Dillerinde en kutsal: "Allah Rızası için!"
Ellerdeki mendiller satmak içinse, niçin?
Gereksiz el açarlar, vicdanım sızlatırlar.
Önümüzde sızlanır, doğurtur, kuzlatırlar?
Bu işi, en kolay meslek etmiş bazıları,
Gördükçe dayanılmaz sızlatır azıları.
Ellerinde Atatürk Kartları var gençlerin
Tiner, bali çekenler, leş kokan iğrençlerin

Kimisinde kalemler, selpak mendil ellerde.
"Allah'ın Rızası!" var (satış!?) yapan dillerde...
Birkaçı da sakallı, elde dua kitabı,
Acındırır herkesi : "Ekmek parası için!.."
Sesleniyor beriden "Yavrunun başı için!"
Bu manzara bizleri derinden yaralıyor,
Yürekler dayanmayıp, gönlümü paralıyor...

Bazı gençler bir heykel, türlü hal, hareketler.
El yüz, tümünden boyanmış, bir ritmik hareketler.
Bu Ankara bir tuhaf, her çeşitten zevat var,
Selanik, Sakarya, Konur Sokakta, hayat var.

Meyhaneler dopdolu, dertlilerin yuvası.
Sakarya Caddesinin, gam gasavat havası.
Dert yüklenip girenler, içeriye akıyor.
Sevinç, neşe içinde, dışarıya çıkıyor.
Gam, kederle gelenler, buradan mutlu gider
İçkiyi çok kaçıran, ederse kendine eder.
24 Aralık 2014, Çarşamba, Ankara/Çankaya,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720533/ankara-da-bir-cadde.html>

ANKARA KIZ

(Sevgili Dost, Karaozan, İsmail KARA'ya.)

ANKARA KIZ

Behey Kara Ozan, behey can dostum!
Sensiz, etkinlikler bir tat vermiyor,
Kızılay'ı kestim, Konur'da estim,
Ankara kız, saçlarını sermiyor...

Hoş sohbette, İLESAM'da, akardık.
Kabakçı'da, güzellere, bakardık.
Etkinlikte, salonları yıkardık.
Ankara'ya, şimdi aklım ermiyor.

Sana eğilirdi, geçerken dallar.
Belini kırardın, engelse yollar.
Senin için her dem, saçılan güller.
Ankara'ya sensiz, koku sermiyor...

Kastamonu, Ankara'da göründün.
İnsan olup, toz toprakta süründün
Züpde i âlemsin, ete büründün.
Ankara giz, bize sırrın vermiyor...

Sende hangi hikmet, sende ne sır var?
Gönülden secdede, hikmet, iksir var.
Evreni gönlünle sarmalayıp, sar...
Ankara kız, sensiz selam vermiyor.

Bütün şehri dolaş, gezin, postun ser.
Kokladığın gülleri say, destur ver.
Bizim için çiçek topla, güller der.
Ankara kız, sen olmazsan, gülmüyor.
29.12.2014, Pazartesi, Ankara/Çankaya
Not: Zübde-i âlem: Âlemin özü.
Ebediyete göçmüş merhumu, Rahmet ve minnetle anıyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1720536/ankara-kiz.html>

ANKARA'YI DOLAŞTIK

ANKARA'YI DOLAŞTIK

Ankara benim yarım, nice zorluklar aştık,
Çankaya yokuşundan Kale Sura ulaştık.

Tepede bağdaş kurup, seyrettik koca şehri,
Ankara yedi tepe, kimler kurmuş bu şehri?

Gözlerim ufuklarda Anıtkabir'i seçti,
Kocatepe Camii, bir lahza durup geçti.

Mehmet Âkif, Taceddin, Geçiken, selamlaştık,
Tezveren, Karyağdı'yla, halleştik, kucaklaştık.

Hacıbayram'a yayan, biraz da yorularak.
Öğleyi kıldık orda, eğilip doğrularak.

Gül Baba, Ahileri; baş eğip selâmladık.
Eski Hamamdan çıktık, yokuşu tamamladık.

Kale burcu çok çetin, merdivenleri yokuş,
Ankara pek de soğuk, yollar çamur ve de kış.

Kalenin yokuşunda, bir parkta soluklandık,
Peynirli bazlamayla, sıcak çay, bolluklandık.

Bu parkta dinlenirken, rastladım: kız Ankara!
Gönlüme ateş düşer, ellerim buz, kapkara!..

Zaman zaman bakışır, kimi kez restleşiriz.
Göz ucuyla bakışır, gizlice bekleşiriz.

Bu Ankara perisi, aklımı baştan aldı.
Bazlama, çay misâli, aklımda peri kaldı.

Sonra gitme zamanı, tırmandık adım adım,
Ankara'yla, sıcak çay, bazlama, damak tadım.

Alâeddin Cami'yle, sokaklarını geçtik.
Arena, tarihî ev, kalenin burcun seçtik.

Yürüdük Altındağ'a, aynı yol aynı izden,
Kimi zaman pürüzlü, kâh yokuş, kimi düzden.

Bin dokuz yüz yirmi beş, Cebeci Tevkifhane.
Ulucanlar diyorlar, dünlerde, mahpushane!

Soğuk taş, karanlıklar, infaz ve taze canlar.
Burdakileri ancak, burada yatan anlar!..

Talat, Deniz, Mustafa; duvarlar, atar kafa!..
Dört duvar hücrelerde, sürülür mü hiç safa?

Ana baba verir mi, darağacına oğlu?
Nice zaman yatmışlar, Batılı ve Doğulu.

Derdi çekenler bilir, taş duvarlar, söverler,
Hortum tutup üstüne, soğuk suda döverler.

Beton yerlere sorun, her nefesi o bilir.
Dışarda ahkâm kesen, bizi nereden bilir?

Farklı düşündük diye biz, idamı boyladık.
Ana baba ağladı, ağıt yaktık, "oy!"ladık!

Buradan bir hüznle ayrıldık: “Yok!..” demeden.
Uğradık Hamamönü, göz açtık “Yok!..” demeden.

Hecettepe, Mehmet Çelebi, Sarıkadı,
Karacabey, Tacettin, Hacı Musa’nın adı,

Hacı Seyyit ve İlyas, yolları adımladı.
Karlar, yağmurlar yağdı, gökten sular damladı.

Müezzinlerin yükselen, sesindedir kıssa!..
Anlayanlar ders alsa, tekrar eder mi kıssa?

Mehmet Âkif Parkı’nın merdivenleri yokuş.
Kuş bakışı Ankara, seyredenlere çok hoş!

Ellinci Yıl Parkı’ndan Atakule ve Meclis,
Çankaya Köşkü ile ufuklarda yoğun sis...

Ankara yükseklerden gülümsüyor, bakınca,
Bu kız, hep baş döndürür, sanki bana yakınca.

Ankara, Hecettepe, İbnisina, Nuımune,
Hastaneler dizilmiş, insanlığa numune...

Gezindim Hacettepe, durdum: Samanpazarı
Eskiciler Pazarı’ndan, geçmişe attım zarı.

Hastahaneler semti, bu mekân sağlık için.
Türk Ocağı iken, şimdi olmuş müze, niçin?

Buradan Opera’nın sanki geliyor sesi.
Balerin ve baletin, terle dolar ensesi.

Karyağdı’ya uğradım üç İhlas bir Fatıha.
Mutluluklar diledim fazladan birkaç daha!..

Gençlik Parkı’nı gördüm, döner dönme dolabı,
Güzelliği hep sermiş, burada dünya Çalap’ı!..

Yürüdük Suluhan’dan Sebze Pazarı’n geçtik,
Hacıbayram Veli’de molayla mekan seçtik.

Emin Acar Dergahı, dolmuşlar içeri.
Sohbette koyuluk var, çıkamazsın dışarı.

Üzüm şerbetin içip, kızarmış ekmek yedik,
Emin ACAR üstaddan, dua alıp teyledik!

Hacabayram Veli’ye, Gül Baba, Ahilere,
İmrul Kays meslektaşına, Karyağdı dahilere,

Yolda Tezveren Sultan, Taceddin ve Muhsin Bey,
Varna’da şehit düşmüş komutan Karaca Bey!

Zaman yolculuğunda, biz de Evreni geçtik,
Yedi yer yedi gökten, Miraç; Berzah’ı seçtik

Nasıl da geçmiş zaman; hey, gidi günler hey!
Yaklaştım Ankara’ya, Ankara bana der: “Tey!..”
04.02.2015, Kızılay/Ankara

Not: Ulucanlar Cezaevi’nde kalan ünlüler: Talat AYDEMİR, Deniz GEZMİŞ ve Mustafa PEHLİVANOĞLU...ve niceleri...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1723793/ankara-yi-dolastik.html>